

Voor Anna,
en alle andere kinderen die bij
de regenboog wonen

Monique van der Zanden
Martine van Nieuwenhuyzen

De kleine akker winde

Meer informatie over al onze boeken vindt u op www.christofoor.nl

ISBN: 978 90 6038 949 2

NUR: 273

© Tekst: Monique van der Zanden 2022

© Illustraties: Martine van Nieuwenhuyzen 2022

Vormgeving omslag en binnenwerk: Riesenkind

Uitgeverij Christofoor, 2022
Boulevard 12, 3707 BM, Zeist

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt, doormiddel van druk, fotokopie, microfilm, digitaal of welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

No part of this book may be reproduced in any form, by print, photoprint, microfilm, digital or any other means, without written permission from the publisher.

Christofoor

Er was eens een kleine akkerwinde die in een hoekje van een boerenerf stond. Ze was daar op een dag zomaar aan komen waaien en had zich er geworteld in de zachte zwarte aarde. De groene blaadjes ontvouwd zich een voor een. Er kwamen kleine knopjes tevoorschijn. En op een ochtend werd de akkerwinde door de zon wakker gekust en ze bloeide met wel honderd tere roze kelken, de een nog mooier dan de ander. Ze wiegden in de zomerbries en straalden in het gouden zonlicht.

Zo vond het kleine boerenjongetje haar,
dat op zijn rode klompjes op het erf speelde.
Het jongetje keek lange tijd naar de akkerwinde,
en ging toen zijn vader en moeder roepen.
De boer en boerin kwamen kijken en zeiden dat ze
nog nooit zulke mooie bloemen hadden gezien.

‘We zullen de akkerwinde goed verzorgen,’
zei de boerin, en haar jongetje mocht de plant
water geven met de gieter.

De akkerwinde groeide voorspoedig. Elke dag
had ze nieuwe roze bloemen, zó mooi dat het
leek of de zon in de kelken zong.

De boer en de boerin en het boerenjongetje
gingen heel veel van de kleine akkerwinde
houden, en de mensen die op het erf kwamen
bleven stilstaan bij haar en glimlachten.

De akkerwinde was blij dat ze daar groeide.
'Ik had geen beter plaatsje kunnen treffen,' zei ze bij zichzelf.
Ze hield zoveel van de mooie kleuren van de bloemen om
zich heen, en kon niet ophouden naar ze te kijken: naar de
rode klaproos en de blauwe vergeet-me-nietjes en de purperen
viooltjes die zo lekker roken. Naar de grote gele zonnebloemen
en de gloeiende oranje goudsbloemen. Maar het meest van al
hield de kleine akkerwinde van de gouden zonneschijn
en van het stille zilveren maanlicht.
En ze groeide en lachte en babbelde en bloeide met duizend
roze stralende bloemen en was heel gelukkig.

